

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка
Філологічний факультет
Кафедра польської філології

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
В.о. декана
філологічного факультету
“30” серпня 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

галузі знань 03 Гуманітарні науки
спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.033 Слов'янські мови та літератури (переклад включно),
перша – польська
факультету філологічний

Робоча програма навчальної дисципліни **Теорія і практика перекладу** для студентів спеціалізації 035.033 Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – польська. – Львів, 2021. – 20 с.

Розробники:

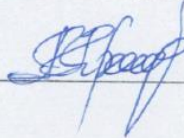
Бундза Ірина Василівна, доцент кафедри польської філології, кандидат філологічних наук

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри польської філології Львівського національного університету імені Івана Франка

Протокол № 1 від 27.08.2021 р.

Завідувач кафедри польської філології

27.08.2021 р.

проф. Кравчук А.М.

Затверджено Вченою радою філологічного факультету

Протокол № 1 від 30.08.2021 р.

30.08.2021 р.

Голова

доц. Крохмальний Р.О.

1. Опис навчальної дисципліни

Дисципліна „Теорія і практика перекладу” є однією з ключових дисциплін фахової підготовки майбутніх перекладачів. У викладанні предмету використовуються як дослідження теоретиків перекладу, так і, ширше, лінгвістів та літературознавців, що дозволяє представити основні аспекти процесу перекладу, поняття еквівалентності, перекладацькі стратегії з огляду на різноманітні типи текстів та види перекладу. Дисципліна висвітлює як загальні теоретичні проблеми, так і конкретні перекладацькі рішення з акцентом на польсько-українську мовну пару.

Програма курсу „Теорія і практика перекладу” складена з урахуванням програм таких навчальних дисциплін як „Основна слов'янська (польська) мова”, „Історія основної слов'янської (польської) літератури”, „Польська фразеологія”.

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 5	Галузь знань 03 <u>гуманітарні науки</u>	Нормативна	
Модулів – 2	Спеціальність <u>035 філологія</u>	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 6	Спеціалізація 035.033 слов'янські мови та літератури (переклад включно), <u>перша – польська</u>	3-й	
		<i>Семестр</i>	
Загальна кількість годин – 150		5-й, 6-й	
		<i>Лекції</i>	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних: 5-й семестр – 3 год 6-й семестр – 4 год.	Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр	80 год.	
		<i>Практичні</i>	
		32 год.	
		<i>Лабораторні</i>	
		<i>Самостійна робота</i>	
		38 год.	
		ІНДЗ:	
		Вид контролю: іспит	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Курс „Теорія і практика перекладу” є частиною обов’язкової програми. Студенти опановують такі теоретичні теми: історія перекладу, в т.ч. в Україні та Польщі, перекладознавство як наука, поняття та види перекладу, еквівалентність, неперекладність, правовий статус перекладача, перекладацькі стратегії, методи, техніки, специфіка здійснення перекладу текстів різного жанру. Практична частина курсу передбачає здійснення польсько-українського та українсько-польського письмового та усного перекладу текстів різного виду, розвиток перекладацьких навичок студентів.

Метою курсу є ознайомлення студентів із основними аспектами перекладознавчої науки, системою термінів та понять, що використовуються в теорії і практиці перекладу, стратегіями та техніками здійснення перекладу, розвиток вмінь та навичок студентів здійснювати польсько-український та українсько-польський письмовий та усний переклад текстів різного виду.

Для досягнення мети навчальної дисципліни „Теорія і практика перекладу” в процесі її викладання необхідно виконати такі завдання:

- 1) ознайомити із історією перекладу та перекладацької думки в різні епохи, а також з розвитком перекладацької діяльності в Польщі та Україні;
- 2) представити історію виникнення окремих видів і типів перекладу та історію виникнення перекладознавства як самостійної наукової дисципліни;
- 3) показати місце перекладознавчої науки серед інших дисциплін;
- 4) ознайомити студентів з поняттям перекладу, еквівалентності, неперекладності, класифікацією перекладів, особливостями перекладів різного типу;
- 5) представити стратегії і техніки перекладу текстів з культурними реаліями, власними назвами, мовною грою тощо;
- 6) ознайомити студентів з перекладацькими трансформаціями та навчити застосовувати їх при здійсненні перекладу;
- 7) розвинути навички виконання польсько-українського та українсько-польського письмового та усного перекладу;
- 8) навчити здійснювати аналіз перекладу;
- 9) ознайомити з особливостями професійної діяльності перекладача.

У результаті вивчення курсу студент повинен

знати:

- поняття перекладу, еквівалентності, неперекладності;
- класифікації перекладів;
- специфіку усного та письмового перекладів;
- перекладацькі стратегії та техніки;
- перекладацькі трансформації та їхню класифікацію;
- лексичний, граматичний та фонетичний аспекти перекладу;
- правила та особливості транскодування різних видів тексту.

вміти:

- здійснювати переклад різних типів текстів;
- аналізувати використані у перекладі трансформації, стратегії, техніки;
- здійснювати аналітичний варіативний пошук в процесі перекладу;
- аналізувати результати перекладу;
- застосовувати правила та особливості транскодування різних видів тексту під час перекладацького процесу.

Програмні результати:

ПНР 1. Сформувані вміння досконало володіти державною мовою у професійній діяльності та в інших сферах суспільного життя.

ПНР 4. Уміти аналізувати та опрацьовувати інформацію з наукових джерел.

ПНР 5. Раціонально організувати власну навчальну та науково-професійну діяльність, вміти ефективно будувати стратегію саморозвитку та професійного вдосконалення.

ПНР 6. При спілкуванні з людьми інших культур, традицій та віросповідань дотримуватись принципів толерантності, поваги до різноманіття думок та переконань, політичних поглядів тощо.

ПНР 8. Вільно володіти польською мовою для здійснення професійної комунікації і міжособистісного спілкування.

ПНР 9. Уміти застосовувати загальногуманітарні та філологічні знання для виконання професійних обов'язків.

ПНР 10. У своїй професійній діяльності використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології, наукометричні платформи.

ПНР 11. Знати та уміти реалізовувати у практичній діяльності норми української та польської літературної мови, а також різних стилів мовлення.

ПНР 13. Володіти державною та польською мовою на належному рівні, що дозволяє створювати тексти різних жанрів і стилів.

ПНР 17. Засвоїти основи перекладознавства і володіти навиками практичного перекладу на належному рівні.

3. Програма навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1.

Змістовий модуль 1. Історія перекладу та перекладацької думки.

Тема 1. Найдавніші згадки про переклад. Перші переклади. Переклад у давнину та епоху античності.

Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. Посібник. Київ, 2003. С. 17–18.

Кияк Т.Р., Огуй О.Д., Науменко А.М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006. С. 7–8.

Алексеева И.С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004. С. 52–62.

Кальниченко О.А. Найдавніші згадки про переклад // Вісник Сумського державного університету. Серія Філологічні науки. 2005. №5(77). С. 149–159.

Ochman K. Krytyka przekładu w Starożytnym Rzymie. Aulus Gelliusz, Noce attyckie // Przekładaniec. 2010. Nr 21 – Historie przekładów. S. 38–54.

Domański J. Blaski i cienie kultury przekładu // Przekładaniec. 2010. Nr 21 – Historie przekładów. S. 30–37.

Chrobak M. Za sztabkę synu. Archeologia przekładu ustnego // Przekładaniec. 2010. Nr 21 – Historie przekładów. S. 63–77.

Тема 2. Переклад у добу Середньовіччя. Основні принципи і напрямки перекладацької діяльності. Переклади Біблії.

Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. Посібник. Київ, 2003. С. 18.

Кияк Т.Р., Огуй О.Д., Науменко А.М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006. С. 9–10.

Алексеева И.С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004, с. 62–80.

Majewski M. Jak przekłady zmieniają sens Biblii... O teorii i praktyce tłumaczenia Biblii. Kraków, 2013.

Ks. Jakub Wujek – autor kunsztownego przekładu Biblii, <https://www.polskieradio.pl/39/156/Artykul/1658714,Ks-Jakub-Wujek-autor-kunsztownego-przekladu-Biblii>

Тема 3. Переклад у нові та новітні часи в Європі. Перекладацька діяльність у тогочасній Польщі та Україні.

Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. Посібник. Київ, 2003. С. 18–21.

Кияк Т.Р., Огуй О.Д., Науменко А.М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006. С. 11–21.

Алексеева И.С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004, с. 71–80.

Тема 6. Переклад у Європі ХХ ст. Основні напрями і школи перекладу. Переклад у тогочасній Польщі та Україні.

Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. Посібник. Київ, 2003. С. 21–30.

Кияк Т.Р., Огуй О.Д., Науменко А.М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006. С. 23–30.

Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004, с. 121–126.

Świąch J. Dzieje tłumaczeń, czyli historia, której nie ma // Postscriptum Polonistyczne. 2016. 2(18).

Chrobak M. O normę dla bibliografii przekładów // Między Oryginałem a Przekładem. 2016. 33. S. 113–126. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=480723>

Тема 7. Дві тенденції в історії перекладу: буквалізм та прагнення “передати дух” оригіналу. Вільний переклад.

Федоров А. В. Введение в теорию перевода. Москва, 1953, с. 19–27; Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008, с. 134–140, с. 240–246; Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010.

Тема 8. Теорія неможливості перекладу та її прихильники.

Федоров А. В. Введение в теорию перевода. Москва, с. 19–27; Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008, с. 233–236; Гаврилів Т. Текст між культурами. Перекладознавчі студії. Київ, с. 23–27.

Змістовий модуль 2. Перекладознавство та теорія і практика перекладу. Види перекладу. Етика перекладача.

Тема 1. Перекладознавство як наука. Загальні відомості про переклад. Поняття przekład і tłumaczenie. Роль перекладача у сучасному світі.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008, с. 10–13, с.19–36; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006, с. 9–14; Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010.

Тема 9. Поняття перекладу. Значення перекладу для людства. Роль перекладача у сучасному світі.

Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010; Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008, с. 10–13, с.19–36; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006, с. 9–14.

Тема 10. Види перекладу. Усний переклад: послідовний (абзацно-фразовий та конференц-переклад).

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008, с. 350–352, с. 112–123; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004, с. 13–20; Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010; Dydaktyka tłumaczenia ustnego, pod. red. A. Chmiel, P. Janikowskiego, Katowice, 2015.

Тема 11. Усний переклад: синхронний (власне синхронний, синхрон-нашіптування, контрольний синхрон); переклад з листка.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008, с. 350–352, с. 112–123; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004, с. 13–20; Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010; Dydaktyka tłumaczenia ustnego, pod. red. A. Chmiel, P. Janikowskiego, Katowice, 2015.

Тема 12. Письмовий переклад. Особливості та види письмового перекладу. Науково-технічний переклад.

Кияк Т.Р., Огуй О.Д., Науменко А.М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006, с. 53–58; Алексеева И. С. Введение в

переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004, с. 21–26.

Тема 13. Специфіка перекладу суспільно-політичної літератури та публіцистики. Художній переклад.

Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006, с. 53–58; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, 2004, с. 21–26.

Тема 14. Комп'ютерний (машинний) переклад. Комунальний переклад.

Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006, с. 352–355; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 58–61; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 20–21; Dąbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010.

Тема 15. Перекладознавство як самостійна наукова дисципліна. Теорія перекладу як складова перекладознавства, її виникнення, предмет, мета та завдання. Теорія перекладу в контексті лінгвістичних дисциплін, її зв'язок з іншими дисциплінами гуманітарного циклу.

Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 14–20; 7, с. 47–51; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 10–14.

Тема 16. Моральні принципи перекладача. Норми поведінки перекладача. Професійна придатність та професійні вимоги. Правовий та суспільний статус перекладача.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008, с. 101–110; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 26–39; Kalaga W. Efekt teorii: przekład – interpretacja – etyka // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 23-30.

Змістовий модуль 3. Проблеми перекладацької еквівалентності та адекватності.

Тема 17. Перекладність як передумова еквівалентності: принципова неперекладність. Абсолютна перекладність та теорія універсалій Н. Хомського. Принцип відносної перекладності.

Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 132–147; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 18–25; Balcerzan E. Czym jest nieprzekładalność – faktem praktyki translatorskiej czy zmyśleniem teoretyków? // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 57-72; Knauer K. Przekładalność w europejskich studiach kulturowych – przekład metod, kontekstów i problemów // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, 115-124.

Тема 18. Інваріант перекладу: ситуативний контекст, денотативний зміст,

сигніфікативний зміст, інтерпретативний зміст, внутрішньомовний зміст.

Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 89–92; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 134–137; Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010.

Тема 19. Рангова ієрархія компонентів змісту: інваріантні компоненти, інваріантно-варіабельні компоненти, варіабельні компоненти, порожні компоненти, домінанти перекладу.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, с. 77–78; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 137–138; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 93–95.

Тема 20. Поняття перекладацької еквівалентності, цінності перекладу та адекватності перекладу.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, с., 170–177, с. 204–217; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 103–112; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 139–140; Bednarczyk A. Wybory translatorskie. Modyfikacje tekstu literackiego w przekladzie i kontekst asocjacyjny, Łask, 2005, s. 42-68.

Тема 21. Історичні концепції і універсальні моделі перекладацької еквівалентності.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, с. 140–147.

МОДУЛЬ 2.

Змістовий модуль 4. Теоретичні проблеми процесу перекладу.

Тема 22. Етапи процесу перекладу: сприйняття, відтворення та контроль готового тексту. Перекладацькі стратегії.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, с. 147–148, с. 321–334; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 30–35.

Тема 23. Одиниця перекладу та способи її виокремлення: переклад на рівні фонем/графем, переклад на рівні морфем, переклад на рівні слів; переклад на рівні словосполучень, переклад на рівні речень, переклад на рівні тексту.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, с. 79–90; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 148–153.

Тема 24. Теорія відповідності у перекладі: еквівалентні, варіантні та контекстуальні відповідники.

Мамрак А. В. Вступ до теорії перекладу: навчальний посібник, Київ, 2009, с. 59-104; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 153–158; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 83–105; Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia

przekładoznawstwa, Kielce, 2010.

Тема 25. Теорія трансформацій при перекладі: лексичні, граматичні та лексико-граматичні трансформації.

Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 158–169; Bednarczyk A. Wybory translatorskie. Modyfikacje tekstu literackiego w przekladzie i kontekst asocjacyjny, Łask, 2005.

Тема 26. Інтернаціональна лексика та її передача при перекладі. Міжмовні омоніми. Проблема “фальшивих (неправдивих, несправжніх) друзів” перекладача.

Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, с. 228–231; Кіцила Л. До проблеми чесько-української омонімії // Матеріали міжнародної славістичної конференції пам’яті професора Костянтина Трофимовича (1923–1993). Львів, 1998; Кіцила Л. Словники міжмовних омонімів: історія виникнення та перспективи розвитку // Проблеми слов’янознавства. 1999. Вип. 50.

Тема 27. Переклад фразеологічних одиниць: використання еквівалентних та варіантних відповідників; описовий, приблизний та актуалізований переклад.

Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 176–190; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 192–193; Зорівчак Р. П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. Львів, 1983.

Змістовий модуль 5. Лінгвоетнічна специфіка перекладу.

Тема 28. Передача вигуків та звуконаслідувань при перекладі.

Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 190–192.

Тема 29. Особливості передачі власних назв при перекладі.

Szczyński A. EMBARRAS DE CHOIX – nazwy własne jako odwieczny problem w dydaktyce tłumaczenia pisemnego. między normą a uzusem (na przykładzie tekstów polskich i rosyjskich) // Rocznik Przekładoznawczy, 2011, 6, s. 193–212; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 127–133; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 186–190; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 110–112.

Тема 30. Особливості передачі власних імен при перекладі.

Szczyński A. EMBARRAS DE CHOIX – nazwy własne jako odwieczny problem w dydaktyce tłumaczenia pisemnego. między normą a uzusem (na przykładzie tekstów polskich i rosyjskich) // Rocznik Przekładoznawczy, 2011, 6, s. 193–212; Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, с. 127–133; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 186–190; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 110–112.

Тема 31. Безеквівалентна лексика та способи її відтворення при перекладі.

Мамрак А. В. Вступ до теорії перекладу: навчальний посібник, с. 23-28; Київ, 2009, Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 171–172; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические

вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 118–122.

Тема 32. Особливості відтворення екзотизмів або слів-реалій при перекладі.

Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 181–185; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 105–110, с. 112–118; Зорівчак Р. П. Реалія і переклад. Львів, 1989.

Тема 33. Види відхилень від літературної норми та їх передача у перекладі.

Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 194–197; Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004, с. 122–125.

Змістовий модуль 6. Особливості перекладу окремих видів текстів.

Тема 34. Особливості перекладу віршованих творів, дитячої літератури.

Filipowicz-Rudek M. Wół i osioł a Kaszka manna (o przekładaniu literatury dla dzieci) // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 215–220; Krysztofiak M. Wprowadzenie do analizy przekładów baśni braci Grimm na język polski // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, 165–176; Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, с. 266–281; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 237–241; Левый И. Искусство перевода. Москва, 1974, с. 239–358; Васева И. Специфика перевода детской литературы // Slavica slovaca. 1981. № 2; Васева И. Стилистика на превода. София: Наука и изкуство, 1989, с. 238–253.

Тема 35. Особливості перекладу драматургії та белетристики.

Spyrka L. Teoria i praktyka tłumaczenia tekstu dramatycznego (według słowackiej szkoły przekładu) // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, 155–164. Левый И. Искусство перевода. Москва, 1974, с. 178–216; Васева И. Стилистика на превода. София: Наука и изкуство, 1989, с. 253–269; Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, с. 320.

Тема 36. Особливості перекладу художніх фільмів: дублювання, субтитрований переклад.

Левый И. Искусство перевода. Москва, 1974, с. 178–216; Васева И. Стилистика на превода. София: Наука и изкуство, 1989, с. 253–286; Гайдук В. П. “Тихий перевод” в кино // Тетради переводчика. 1976. Вып. 15; Заргарян Г. Искусство перевода фильмов // Мастерство перевода. Москва, 1979.

Тема 37. Особливості перекладу та оформлення текстів ужиткового характеру.

Bednarczyk A. Wybory translatorskie. Modyfikacje tekstu literackiego w przekładzie i kontekst asocjacyjny, Łask, 2005, s. 91–170; Dzierżanowska H. Przekład teksów nieliterackich. Warszawa, 1990.

Тема 38. Особливості перекладу текстів юридичного, економічного і фінансового характеру.

Jopek-Bosiacka A. Przekład prawny i sądowy, Warszawa, 2009, s. 87–171; Siniawska-Sujkowska T. Zastosowanie funkcjonalno-tekstowego modelu przekładu tekstów specjalistycznych (na materiale polskich i rosyjskich tekstów prawnych i prawniczych) // Rocznik Przekładoznawczy, 2011, 6, s.

Тема 39. Особливості перекладу текстів технічного характеру.

Jurkiewicz A. Odbiorca idealny i odbiorca rzeczywisty technicznych instrukcji obsługi, czyli kiedy tłumacz powinien stworzyć kod języka A' // Rocznik Przekładoznawczy, 2011, 6, s. 29–41;
Kościałkowska-Okońska E. Dydaktyka przekładu tekstów specjalistycznych w kontekście rozwoju kompetencji tłumaczeniowej // Rocznik Przekładoznawczy, 2013, 8, s. 137–155.

Тема 40. Особливості перекладу текстів медичного характеру.

Karwacka W. Przekład tekstów medycznych, Gdańsk, 2016; Dzierżanowska H. Przekład teksów nieliterackich. Warszawa, 1990.

4. Структура навчальної дисципліни

I семестр

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Усього го	у тому числі					Усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	ср		л	п	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7						
Модуль 1												
Змістовий модуль 1. Основні поняття перекладу. Історія перекладу.												
Тема 1.	5	2	2									
Тема 2.	4	2	1			2						
Тема 3.	4	2	1			1						
Тема 4.	4	2	1			1						
Тема 5.	4	2	1			1						
Тема 6.	4	2	1			1						
Тема 7.	4	2	1			1						
Тема 8.	4	2	1			1						
Разом – зм. модуль 1	33	16	9			8						
Змістовий модуль 2. Перекладознавство та теорія і практика перекладу. Види перекладу. Етика перекладача.												
Тема 9.	4	2	1			1						
Тема 10.	4	2	1			1						
Тема 11.	4	2	1			1						
Тема 12.	4	2	1			2						
Тема 13.	4	2	1			1						
Тема 14.	4	2	1			1						
Тема 15.	4	2	1			1						
Тема 16.	3	2										
Разом – зм. модуль 2	31	16	7			8						
Усього годин за семестр I	64	32	16			16						

II семестр

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Усього го	у тому числі					Усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	ср		л	п	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7						
Змістовий модуль 3. Проблеми перекладацької еквівалентності та адекватності.												
Тема 17.	3,5	2	1			0,5						
Тема 18.	3,5	2	1			0,5						
Тема 19.	3,5	2	1			0,5						
Тема 20.	3	2	0,5			0,5						
Тема 21.	3,5	2	0,5			1						
Разом – зм. модуль 3	17	10	4			3						
Модуль 2												

Змістовий модуль 4. Теоретичні проблеми процесу перекладу.											
Тема 22.	4	2	1			1					
Тема 23.	3,5	2	0,5			1					
Тема 24.	3,5	2	0,5			1					
Тема 25.	4	2	1			1					
Тема 26.	3,5	2	0,5			1					
Тема 27.	3,5	2	0,5			1					
Разом – зм. модуль 4	22	12	4			6					
Змістовий модуль 5. Лінгвоетнічна специфіка перекладу.											
Тема 28.	4	2	1			1					
Тема 29.	3,5	2	0,5			1					
Тема 33.	3,5	2	0,5			1					
Тема 31.	4	2	1			1					
Тема 32.	3,5	2	0,5			1					
Тема 33.	3,5	2	0,5			1					
Разом – зм. модуль 5	22	12	4			6					
Змістовий модуль 6. Особливості перекладу окремих видів текстів.											
Тема 34.	4	2	1			1					
Тема 35.	3,5	2	0,5			1					
Тема 36.	3,5	2	0,5			1					
Тема 37.	4	2	1			1					
Тема 38.	3,5	2	0,5			1					
Тема 39.	3,5	2	0,5			1					
Тема 40.	3	2				1					
Разом – зм. модуль 6	25	14	4			7					
Усього годин за семестр II	86	48	16			22					

Усього годин	150	80	32			38					
---------------------	------------	-----------	-----------	--	--	-----------	--	--	--	--	--

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
I семестр		
1.	Перекладознавство як наука. Загальні відомості про переклад. Роль перекладача у сучасному світі.	2
2.	Історія перекладу. Найдавніші згадки про переклад. Перші переклади. Переклад у давнину та епоху античності. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
3.	Переклад у добу Середньовіччя. Основні принципи і напрямки перекладацької діяльності. Переклад у нові та новітні часи в Європі. Перекладацька діяльність у тогочасній Польщі та Україні. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
4.	Переклад у Європі ХХ ст. Основні напрями і школи перекладу. Переклад у тогочасній Польщі та Україні. Дві тенденції в історії перекладу: буквалізм та прагнення “передати дух” оригіналу.	2

	Вільний переклад. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	
5.	Теорія неможливості перекладу та її прихильники. Поняття перекладу. Значення перекладу для людства. Роль перекладача у сучасному світі. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
6.	Види перекладу. Усний переклад: послідовний (абзацно-фразовий та конференц-переклад); синхронний (власне синхронний, синхрон-нашіптування, контрольний синхрон); переклад з листка. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
7.	Письмовий переклад. Особливості та види письмового перекладу. Науково-технічний переклад. Специфіка перекладу суспільно-політичної літератури та публіцистики. Художній переклад. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
8.	Комп'ютерний (машинний) переклад. Комунальний переклад. Перекладознавство як самостійна наукова дисципліна. Теорія перекладу як складова перекладознавства, її виникнення, предмет, мета та завдання. Теорія перекладу в контексті лінгвістичних дисциплін, її зв'язок з іншими дисциплінами гуманітарного циклу. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
II семестр		
9.	Перекладність як передумова еквівалентності: принципова неперекладність. Абсолютна перекладність та теорія універсалій Н. Хомського. Принцип відносної перекладності. Інваріант перекладу: ситуативний контекст, денотативний зміст, сигніфікативний зміст, інтерпретативний зміст, внутрішньомовний зміст. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
10.	Рангова ієрархія компонентів змісту: інваріантні компоненти, інваріантно-варіабельні компоненти, варіабельні компоненти, порожні компоненти, доміанти перекладу. Поняття перекладацької еквівалентності, цінності перекладу та адекватності перекладу. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту. Виявлення еквівалентних, варіантних та контекстуальних відповідників.	2
11.	Етапи процесу перекладу: сприйняття, відтворення та контроль готового тексту. Перекладацькі стратегії. Одиниця перекладу та способи її виокремлення: переклад на рівні фонем/графем, переклад на рівні морфем, переклад на рівні слів; переклад на рівні словосполучень, переклад на рівні речень, переклад на рівні тексту. Теорія відповідності у перекладі: еквівалентні, варіантні та контекстуальні відповідники. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу	2

	уривка запропонованого тексту. Аналіз використаних у процесі перекладу перекладацьких трансформацій (лексичних, граматичних та лексико-граматичних).	
12.	Теорія трансформацій при перекладі: лексичні, граматичні та лексико-граматичні трансформації. Інтернаціональна лексика та її передача при перекладі. Міжмовні омоніми. Проблема “фальшивих (неправдивих, несправжніх) друзів” перекладача. Переклад фразеологічних одиниць: використання еквівалентних та варіантних відповідників; описовий, приблизний та актуалізований переклад. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту. Виявлення міжмовних омонімів та визначення їх типів.	2
13.	Передача вигуків та звуконаслідувань при перекладі. Особливості передачі власних назв при перекладі. Особливості передачі власних імен при перекладі Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту. Аналіз особливостей відтворення власних назв.	2
14.	Безеквівалентна лексика та способи її відтворення при перекладі. Особливості відтворення екзотизмів або слів-реалій при перекладі. Види відхилень від літературної норми та їх передача у перекладі. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту. Аналіз способів відтворення у перекладі т.зв. безеквівалентної лексики.	2
15.	Особливості перекладу віршованих творів, дитячої літератури. Особливості перекладу драматургії та белетристики. Особливості перекладу художніх фільмів: дублювання, субтитрований переклад. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2
16.	Особливості перекладу та оформлення текстів ужиткового характеру. Особливості перекладу текстів юридичного, економічного і фінансового характеру. Особливості перекладу текстів технічного характеру. Перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривка запропонованого тексту.	2

6. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
	Семестр I	
1.	Переклад, перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривків запропонованих студентам текстів.	16
	Семестр 2	
2.	Переклад, перевірка, аналіз, редагування та кінцеве оформлення перекладу уривків запропонованих студентам текстів.	22
	Разом	38

7. Методи навчання

Теорія і практика перекладу передбачає застосування таких методів навчання: лекція, бесіда, наочні методи (ілюстрація, презентація), науково-дослідні проекти, методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності, методи контролю і самоконтролю (усне опитування, письмовий контроль, тестові завдання), здійснення перекладів. На заняттях використовуються автентичні матеріали (тексти, відео тощо).

8. Методи контролю та розподіл балів, що присвоюються студентам

Поточне тестування та самостійна робота		Екзамен	Сума
Змістові модулі 1-2	Змістові модулі 3-6		
20 балів: Активність на практичних заняттях, виконання домашніх завдань – 10 балів Виконання перекладів – 10 балів	30 балів: Активність на практичних заняттях, виконання домашніх завдань – 10 балів Виконання перекладів – 10 балів Контрольна робота – 10 балів	50	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
81-89	B	добре	
71-80	C		
61-70	D	задовільно	
51-60	E		
21-50	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-20	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

9. Методичне забезпечення

1. Dydaktyka tłumaczenia ustnego, pod. red. A. Chmiel, P. Janikowskiego, Katowice, 2015.
2. Przekład artystyczny a współczesne teorie translologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998.
3. Коптілов В. В. Теорія і практика перекладу. Посібник. Київ, 2003.
4. Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця, 2008.
5. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу. Вінниця, 2003.

6. Рекомендована література

Основна:

1. Bednarczyk A. Wybory translatorskie. Modyfikacje tekstu literackiego w przekładzie i kontekst asocjacyjny, Łask, 2005.
2. Dąbbska-Prokop U. Nowa encyklopedia przekładoznawstwa, Kielce, 2010.

3. Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Санкт-Петербург, Москва, 2004.
4. Виноградов В. С. Перевод: Общие и лексические вопросы: Учебное пособие. Москва, 2004.
5. Гаврилів Т. Текст між культурами. Перекладознавчі студії. Київ: Критика, 2005.
6. Зорівчак Р. П. Реалія і переклад. Львів, 1989.
7. Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця, 2006.
8. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу. Київ, 1986.
9. Мамрак А. В. Вступ до теорії перекладу: навчальний посібник. Київ, 2009.
10. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): підручник. Вінниця, 2000.

Додаткова:

1. Balcerzan E. Czym jest nieprzekładalność — faktem praktyki translatorskiej czy zmyśleniem teoretyków? // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 57-72.
2. Balcerzan E. Literatura z literatury (strategie tłumaczy). Śląsk, Katowice, 1998.
3. Dzierżanowska H. Przekład teksów nieliterackich. Warszawa, 1990.
4. Filipowicz-Rudek M. Wół i osioł a Kaszka manna (o przekładaniu literatury dla dzieci) // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 215–220.
5. Jopek-Bosiacka A. Przekład prawny i sądowy, Warszawa, 2009.
6. Jurkiewicz A. Odbiorca idealny i odbiorca rzeczywisty technicznych instrukcji obsługi, czyli kiedy tłumacz powinien stworzyć kod języka A' // Rocznik Przekładoznawczy, 2011, 6, s. 29–41.
7. Kalaga W. Efekt teorii: przekład – interpretacja – etyka // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 23–30.
8. Karwacka W. Przekład tekstów medycznych, Gdańsk, 2016.
9. Knauer K. Przekładalność w europejskich studiach kulturowych – przekład metod, kontekstów i problemów // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 115-124.
10. Kościółkowska-Okońska E. Dydaktyka przekładu tekstów specjalistycznych w kontekście rozwoju kompetencji tłumaczeniowej // Rocznik Przekładoznawczy, 2013, 8, s. 137–155.
11. Krysztofiak M. Przekład literacki a translatologia. Poznań, 1999.
12. Krysztofiak M. Wprowadzenie do analizy przekładów baśni braci Grimm na język polski // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 165–176.
13. Legeżyńska A. Tłumacz i jego kompetencje autorskie. Warszawa, 1999.
14. Przekład literacki. Teoria. Historia. Współczesność. Warszawa, 1997.
15. Siniawska-Sujkowska T. Zastosowanie funkcjonalno-tekstowego modelu przekładu tekstów specjalistycznych (na materiale polskich i rosyjskich tekstów prawnych i prawniczych) // Rocznik Przekładoznawczy, 2011, 6, s. 73–82.
16. Spyrka L. Teoria i praktyka tłumaczenia tekstu dramatycznego (według słowackiej szkoły przekładu) // Przekład artystyczny a współczesne teorie translatologiczne, pod red. M. Jurkowskiego, Katowice, 1998, s. 155-164.
17. Święch J. Dzieje tłumaczeń, czyli historia, której nie ma // Postscriptum Polonistyczne, 2016, 2(18).
18. Szczęśny A. EMBARRAS DE CHOIX – nazwy własne jako odwieczny problem w dydaktyce tłumaczenia pisemnego. między normą a uzusem (na przykładzie tekstów polskich i rosyjskich) // Rocznik Przekładoznawczy, 2011, 6, s. 193–212.
19. Tezaurus terminologii translatorycznej. Warszawa, 1998. 505 s.
20. Topika erotyczna w przekładzie. Śląsk, Katowice, 1994.
21. Współczesność i awangardowość w przekładzie. Śląsk, Katowice, 1995.

22. Алексеева И. С. Профессиональное обучение переводчика. Санкт-Петербург, 2000.
23. Васева И. Специфика перевода детской литературы // Slavica slovaca. 1981. № 2.
24. Васева И. Стилистика на превода. София: Наука и изкуство, 1989. 327 с.
25. Винонен Р. И. Переводчик как творческая индивидуальность. Тбилиси, 1972.
26. Владова-Георгиева И. Персонифицирующая функция антропонимов, прозвищ и обращений в историческом художественном произведении и ее отражение в переводе // Болгарская русистика. 1984. № 3.
27. Владова-Георгиева И. Превод и време. София. 1988.
28. Владова-Георгиева И. Стилизацията в историческия роман и пресъздаването ѝ в превода // Език и литература. 1984. № 5.
29. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе. Москва, 1986.
30. Гайдук В. П. “Тихий перевод” в кино // Тетради переводчика. 1976. Вып. 15.
31. Гачечиладзе Г. Введение в теорию художественного перевода. Тбилиси, 1970.
32. Гончаренко С. Ф. К вопросу о поэтическом переводе // Тетради переводчика. 1972. № 9.
33. Гончаренко С. Ф. О моделировании процесса перевода поэтических образов // Тетради переводчика. 1977. № 14.
34. Гюббенет И. В. Основы философской интерпретации литературно-художественного текста. Москва, 1991.
35. Дзера О. Жанри художнього перекладу // Записки перекладацької майстерні. Т. 1. Львів, 2001.
36. Задорнова В. Я. Филологические основы перевода поэтического произведения. Москва, 1976.
37. Заргарян Г. Искусство перевода фильмов // Мастерство перевода. Москва, 1979.
38. Зорівчак Р. П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. Львів: Вища шк. Вид-во при Львів. ун-ті, 1983.
39. Зорівчак Р. Перекладачі для України ХХІ сторіччя // Записки Перекладацької майстерні. Т. 1. Львів, 2001.
40. Зорівчак Р. Художній переклад в Україні і буття нації (Спроба історико-літературного осмислення) // Записки Перекладацької майстерні. Т. 1. Львів, 2001.
41. Кіцила Л. До проблеми чесько-української омонімії // Матеріали міжнародної славістичної конференції пам'яті професора Костянтина Трофимовича (1923–1993). Львів, 1998.
42. Кіцила Л. Словники міжмовних омонімів: історія виникнення та перспективи розвитку // Проблеми слов'янознавства. 1999. Вип. 50.
43. Кундзіч О. Л. Творчі проблеми перекладу. Київ: Дніпро, 1973.
44. Левый И. Искусство перевода. Москва, 1974.
45. Мастиляк В. Проблема перекладу назв міфологічних істот з польської на українську мову (на прикладі творів С. Лема “Кіберіада” та А. Сапковського “Відьмак”) // Славістичні записки. 1999. № 1.
46. Микулина Л. Национально-культурная специфика и перевод // Мастерство перевода. Москва, 1979.
47. Мирам Г. Профессия: переводчик. Киев, 2000.
48. Нелюбин Л. Л. Толковый переводоведческий словарь. Москва, 2003.
49. Перевод – средство взаимного сближения народов. Москва, 1987.
50. Перекладна література // Енциклопедія українознавства. Т. 5. Львів, 1996. С. 1987–1991.
51. Попович А. Проблемы художественного перевода. Москва, 1980.
52. Редактирование отдельных видов литературы. Москва, 1973.
53. Рильський М. Проблема художнього перекладу. Твори: В 10-ти томах. Т. 9. Київ, 1962.
54. Содомора А. Sub aliena umbra = Під чужою тінню. Львів, 2000.

55. Стил ь автора и стил ь перевода: Учебное пособие. Киев, 1988.
56. Теория и критика перевода. Ленинград, 1962.
57. Тороп С. Тотальный перевод. Тарту, 1995.
58. Федоров А. В. Введение в теорию перевода. Москва, 1953.
59. Флорин С. Муки переводческие: Практика перевода. Москва, 1983. 184 с.
60. Художественный перевод. Вопросы теории и практики. Ереван, 1982.
61. Чередниченко А. И., Бех П. А. Лингвистические проблемы воссоздания образа в поэтическом переводе: Тексты лекций. Киев, 1980.
62. Чуковский К. Высокое искусство. Санкт-Петербург, 2008.
63. Шмігер Т. Історія українського перекладознавства ХХ сторіччя. Київ: Смолоскип, 2009.

10. Інформаційні ресурси

Польсько-український електронний словник,

http://www.domeczek.pl/~polukr/pus/index_ua.php

Електронні багатомовні словники Lingea, <https://www.dict.com/>

Лабораторія української, корпус паралельних текстів, <https://mova.institute/>

Генеральний регіонально анотований корпус української мови (ГРАК), <http://uacorporus.org/>

Український веб-корпус Лейпцизького університету, https://corpora.uni-leipzig.de/en?corpusId=ukr_mixed_2014

Polsko-rosyjski i rosyjsko-polski korpus równoległy, <http://pols.ros.polon.uw.edu.pl/index.php?id=01&lang=pl>

Polsko-ukraiński korpus równoległy, <http://www.domeczek.pl/~polukr/index.php?option=search>
ГОРОХ, <https://goroh.pp.ua/>